

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BROJ: 96 0 U 150977 22 U
Brčko, 08.04.2024.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Azapović Mireli, u upravnom sporu tužitelja M.I. iz B., ul. ..., zastupanog po punomoćniku Đurić Igoru, advokatu iz Brčkog, protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: UP-II-05-000008/22, broj akta: 01.7-0222MS-003/22 od 28.09.2022.godine, van ročišta dana 08.04.2024.godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se **ODBIJA**, u cijelosti, kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu dana 06.10.2022. godine podnio tužbu protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: UP-II-05-000008/22, broj akta: 01.7-0222MS-003/22 od 28.09.2022.godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba zbog ćutanja uprave, Odjeljenja za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH a po zahtjevu za pristup informacijama broj: 48-000588/22 od 30.08.2022.godine. Smatra da se u upravnom postupku koji je aktu prethodio nije postupilo po pravilima postupka a naročito jer činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, odnosno što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, da u aktu nije nikako, odnosno nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opšti akt, da je nadležni organ rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato te da je akt donesen od strane nenadležnog organa. U tužbi navodi da je dana 30.08.2022. godine, prvostepenom organu, podnio zahtjev za pristup informacijama (da mu se dostavi saglasnost koju je prvostepeni organ dao za primjenu Odluke o određivanju cijene goriva broj: 015-180/8-23/22 od 10.03.2022.godine). Budući da prvostepeni organ u zakonom predviđenom roku nije donio i dostavio odluku po predmetnom zahtjevu, dana 15.09.2022. godine podnio je žalbu zbog ćutanja prvostepenog organa. Akt prvostepenog organa broj: 48-000588/22 od 13.09.2022.godine, kojim je u suštini odlučeno o predmetnom zahtjevu za pristup traženim informacijama, u prilogu kojeg je i dostavljena kopija tražene informacije, zaprimio je dana 16.09.2022.godine, što tužena i ne spori, budući da isto navodi u obrazloženju pobijanog rješenja. Dakle, kako to i proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, tužena smatra da u konkretnom slučaju nema ćutanja uprave, jer je "prvostepeni organ odlučio po zahtjevu tužioca i dostavio mu traženu informaciju u zakonskom roku".

Kako je u konkretnom slučaju, u skladu sa odredbom člana 53. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, prvostepenom organu, kao nadležnom, podnio uredan zahtjev za pristup traženim informacijama dana 30.08.2022.godine, u kojem je između ostalog naveo sve bitne činjenice za rješavanje predmetnog zahtjeva, ističe da je prvostepeni organ bio dužan donijeti rješenje i dostaviti ga najkasnije u roku od 15 dana od dana uredno zaprimljenog zahtjeva, što dalje znači da je u konkretnom slučaju, suprotno zaključku tužene, prvostepeni organ bio dužan da

donese i dostavi prvostepeni akt najkasnije zaključno sa danom 14.09.2022.godine. Međutim, u konkretnom slučaju, prvostepeni organ to nije učinio, budući da je rok od 15 dana (dakle, najkasnije 15 dana) od dana uredno zaprimljenog zahtjeva protekao nakon dana 14.09.2022.godine, što tužena i ne spori, budući da u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je prvostepeni akt tužitelj zaprimio dana 16.09.2022. godine. Imajući u vidu naprijed navedeno ističe da, suprotno zaključku tužene, postoji ćutanje uprave jer tužena nije u zakonom predviđenom roku donijela i dostavila prvostepeni akt. U vezi sa tim ističe da se na osnovu obrazloženja pobijanog rješenja može zaključiti da je prvostepeni organ prvostepeni akt donio 13.09.2022.godine ali da ga nije dostavio, međutim pravilna primjena odredaba koje regulišu rokove za izdavanje rješenja, u konkretnom slučaju, prvostepenog akta, podrazumijeva da ova dva uslova (donošenje i dostavljanje akta) moraju biti kumulativno ispunjena. Nesporno je da je nakon proteka zakonom predviđenog roka za donošenje prvostepene odluke izjavio žalbu zbog ćutanja uprave, te da je nakon toga, a prije donošenja odluke drugostepenog organa, dakle, u međuvremenu, prvostepeni organ donio odluku po predmetnom zahtjevu, kakvu situaciju ne poznaje Zakon o upravnom postupku.

U konkretnom slučaju, tužena je donijela odluku kojom se žalba izjavljena zbog ćutanja uprave odbija kao neosnovana. U vezi sa tim, tužitelj ističe da žalba zbog ćutanja prvostepenog organa može biti neosnovana samo u slučaju ako tužena utvrdi da rješenje nije doneseno u roku zbog opravdanih razloga ili zbog krivice stranke. U vezi sa tim, pored toga što rješenje nije doneseno u roku, ističe da u konkretnom slučaju ne postoji njegova krivica jer je tada u svojstvu podnosioca zahtjeva nadležnom organu predao uredan zahtjev (koji sadrži sve elemente i po kojem je prvostepeni organ mogao da postupa), a osim toga, niti jednim svojim postupkom nije uticao na tok postupka i nedonošenje prvostepenog akta u zakonom propisanom roku. Kako u konkretnom slučaju ne postoji ni njegova krivica niti postoje opravdani razlozi zbog kojih prvostepeno rješenje nije doneseno u roku, smatra da ni odluka tužene da žalbu izjavljenu nakon proteka zakonom predviđenog roka za donošenje prvostepene odluke odbije kao neosnovanu nije pravilna.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, smatra da je tužena trebala donijeti rješenje kojim se žalba usvaja ili u krajnjem slučaju, zaključak kojim bi obustavila postupak po žalbi, te da odlukom koju donese po žalbi, u svakom slučaju, ujedno odluči o eventualnom zahtjevu za troškove postupka po žalbi izjavljenoj zbog ćutanja prvostepenog organa, što tužena u konkretnom slučaju nije učinila. U vezi sa tim ističe da je u žalbi zbog ćutanja prvostepenog organa tražio da mu se nadoknade troškovi za sastav žalbe zbog ćutanja prvostepenog organa, međutim, u konkretnom slučaju, tužena u dispozitivu pobijanog rješenja nije riješila o tom zahtjevu, odnosno nije riješila o troškovima postupka (odredba člana 193. stav 1. i 4. Zakona o upravnom postupku), iako je, shodno navedenim odredbama, bila dužna da to učini. Dakle, pobijanim rješenjem nije odlučeno o zahtjevu koji je u toku upravnog postupka postavio (zahtjev o traženim troškovima postupka), a osim toga, pobijano rješenje u vezi sa zahtjevom za nadoknadu troškova upravnog postupka ne sadrži obrazloženje, koje shodno odredbi člana 191. stav 3. Zakona o upravnom postupku predstavlja sastavni dio rješenja donesenog u upravnom postupku. U vezi sa tim ističe da obrazloženje, između ostalog, mora da sadrži razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva stranaka (odredba člana 194. stav 2. Zakona o upravnom postupku), što je u konkretnom slučaju, takođe izostalo. Stoga predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, pobijano rješenje u cjelosti poništava, te se predmet vraća tuženoj na ponovno rješavanje. Naknadu troškova upravnog spora je tražio.

U odgovoru na tužbu tužena ističe da je tužba odnosno tužbeni zahtjev prijevremen jer ne postoji povod za spor, da je u pobijanom rješenju dala detaljno obrazloženje za svoju odluku i da u cjelosti ostaje kod istaknutih razloga i navoda u obrazloženju drugostepenog rješenja, a zbog kojih je tužba neosnovana. Naime, u konkretnom slučaju tužitelj je podnio Apelacionoj komisiji žalbu zbog ćutanja uprave, Odjeljenja za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH a po zahtjevu za pristup informacijama broj: 48-000588/22 od 30.08.2022.godine. Nakon dostavljanja odgovora prvostepenog organa po traženju Apelacione komisije u vezi sa žalbom žalitelja vidljivo

je da je prvostepeni organ postupio po zahtjevu žalitelja te da su dana 13.09.2022.godine prosljedili traženu informaciju tužitelju. Iz spisa predmeta proizilazi da je kopija tražene informacije prosljeđena žalitelju aktom prvostepenog organa broj: 48-000588/22 od 13.09.2022. godine koji akt sa kopijom tražene informacije je zaprimio žalitelj dana 16.09.2022.godine (dokaz dostavnica u spisu predmeta). Dakle u cjelosti je udovoljeno tužiteljevom zahtjevu i dostavljena mu je tražena informacija, te je nerazumljivo šta tužitelj želi da postigne sa pokretanjem predmetnog upravnog spora. Predmetna informacija je dostavljena tužitelju te je vođenje predmetnog upravnog spora bespredmetno, te vijeće predlaže sudu da istu odbaci kao prijevremenu. Dakle, udovoljeno je zahtjevu stranke dana 13.09.2022. godine, dostavljena mu je tražena informacija te se postavlja pitanje koji je cilj podnošenja predmetne tužbe i vođenja predmetnog upravnog spora, obzirom da je stranka ostvarila svoje pravo u zakonskom roku (ne postoji povod za vođenje upravnog spora). Postavlja se pitanje da li svojim parničnim radnjama tužitelj teže zloupotrebljava prava priznata Zakonom o parničnom postupku Brčko distrikta BiH obzirom da je udovoljeno zahtjevu stranke te mu je dostavljena tražena informacija. U konkretnom slučaju Vijeće je utvrdilo da je udovoljeno zahtjevu tužitelja za dostavu tražene informacije dana 13.09.2022. godine i istu informaciju je zaprimio žalitelj dana 16.09.2022.godine te je jedino moglo da odbije žalbu kao neosnovanu. Tužena ponovo napominje da je tražena informacija prosljeđena žalitelju aktom prvostepenog organa broj: 48-000588/22 od 13.09.2022.godine koji akt sa kopijom tražene informacije je zaprimio žalitelj dana 16.09.2022.godine, te je evidentno da nema ćutanja uprave u konkretnom slučaju. Ovo stoga što je tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama dana 30.08.2022.godine a prvostepeni organ je odluku donio 13.09.2022.godine (dostavio traženu informaciju). Tužitelj podnošenjem "žalbi zbog ćutanja uprave" petnaesti dana od podnošenja zahtjeva prvostepenom organu kao i tužbi za pokretanje upravnog spora kada je zahtjev strance u cjelosti usvojen, zloupotrebljava predmetne institute i izigrava svrhu Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH i Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH jer ne postoji povod za spor (usvojen zahtjev dostavljena tražena informacija). U konkretnom slučaju glavni motiv za vođenje predmetnog spora je naplata troškova a što ne bi smjelo obzirom da je sud dužan da postupak sprovede bez odugovlačenja i sa što manje troškova i da onemogući svaku zloupotrebu prava koja strankama pripadaju a shodno članu 10. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH. Tužena napominje da odredbom člana 14. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH (načelo ekonomičnosti postupka) propisano da se postupak ima voditi brzo i sa što manje troškova i gubitka vremena za stranku i druge osobe koje učestvuju u postupku ali tako da se pribavi sve što je potrebno za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja i za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, te da se ovakvim postupanjem krši načelo suđenja u razumnom roku, načelo ekonomičnosti i zabrane zloupotrebe procesnih prava propisano članom 10. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH, a sud je dužan da onemogući svaku zloupotrebu prava koja strankama pripadaju u postupku. S tim u vezi predlaže sudu da u cijelosti prihvati obrazloženje rješenja Apelacione komisije i odbaci tužbu kao prijevremenu shodno članu 23. stav 1. Zakona o upravnim sporovima obzirom da ne postoji povod za vođenje spora ili opreza radi odbije tužbu kao neosnovanu. Naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

U izjašnjenju na odgovor na tužbu tužitelj ističe da nije tačno da je tužba odnosno tužbeni zahtjev, kako se to navodi u odgovoru na tužbu, prijevremen, a ovo iz razloga što je rješenje Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH-Apelacione komisije broj: UP-I-05-000008/22 od 28.09.2022.godine primio dana 04.10.2022.godine, a tužba u predmetnom sporu je podnesena dana 06.10.2022.godine. Osim toga, riječ je o konačnom rješenju, donesenom u drugom stepenu, dakle, upravnom aktu protiv kojeg se može pokrenuti upravni spor, kako je to i navedeno u pouci pobijanog rješenja. Tužitelj ne spori da je dobio traženu informaciju, međutim, istu je dobio protekom zakonom propisanog roka. Dakle, dobio je traženu informaciju, pa u tom smislu njegovo pravo na pristup traženim informacijama nije povrijeđeno. Međutim, imajući u vidu da je prvostepeno rješenje primio protekom roka od 15 dana, tj. nakon što je izjavio žalbu zbog ćutanja uprave, prvostepenog organ, smatra da je tužena, postupajući po takvoj žalbi, a imajući u vidu

okolnosti konkretnog slučaja, trebala donijeti odluku kojom se žalba odbacuje kao nedopuštena, a ne da se žalba zbog ćutanja uprave, prvostepenog organa, odbija kao neosnovana. U prilog izjašnjenja na odgovor na tužbu, na okolnost drugačijeg postupanja tužene, tj. donošenja drugačijih odluka nego odluke u pobijanom rješenju, a u potpuno istoj pravnoj i činjeničnoj situaciji, dostavlja rješenje tužene broj: UP-I-05-000007/23 od 08.08.2023.godine i rješenje tužene broj: UP-I-05-000009/23 od 29.09.2023.godine, te podsjeća na stav Apelacionog suda Brčko distrikta BiH izražen u presudi broj: 96 0 U 145642 23 Už od 11.07.2023.godine i presudi broj: 96 0 U 145645 23 Už od 24.07.2023.godine. Dovodeći navedena rješenja i presude u vezu sa okolnostima konkretnog slučaja ističe da je tužena, prilikom donošenja pobijanog rješenja, takođe trebala donijeti procesnu a ne meritornu odluku, tj. trebala je donijeti odluku kojom se žalba odbacuje kao nedopuštena (pravni interes za izjavljivanje žalbe zbog ćutanja uprave na strani tužitelja je otpao jer je u vrijeme odlučivanja po žalbi izjavljenoj zbog ćutanja uprave-prvostepenog organa, prvostepeni organ donio i dostavio tužitelju prvostepeno rješenje) a ne da odbije žalbu kao neosnovanu, dakle, donošenjem meritorne odluke kakvu je odluku tužena donijela u konkretnom slučaju. Dakle, upravo pobijanim rješenjem tj. takvom odlukom (da žalbu izjavljenu zbog ćutanja uprave-prvostepenog organa odbije kao neosnovanu), povrijeđeno je pravo tužitelja i upravo je to rješenje tj. takva odluka (meritorna) povod za vođenje predmetnog upravnog spora. A osim toga, pobijanim rješenjem, tužena nije odlučila ni o troškovima postupka tj. troškovima za sastav žalbe zbog ćutanja prvostepenog organa, koji su tužitelju prouzrokovani neblagovremenim postupanjem prvostepenog organa, a koje je tužitelj tražio da mu se nadoknade. Dakle, glavni motiv za vođenje predmetnog spora nije naplata troškova, kako se to navodi u odgovoru na tužbu, već pokretanjem predmetnog upravnog spora tužitelj želi da sud poništi pobijano rješenje jer smatra da je isto nezakonito i nepravilno iz razloga koje je isti naveo u predmetnoj tužbi, kao i navoda iznesenih u predmetnom izjašnjenju.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe, odgovora na tužbu i izjašnjenja na odgovor na tužbu, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

U ovom konkretnom slučaju, Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: Apelaciona komisija) je svojim rješenjem broj predmeta: UP-II-05-000008/22, broj akta: 01.7-0222MS-003/22 od 28.09.2022.godine odbila, kao neosnovanu, žalbu M. I. (ovdje tužitelja) zbog ćutanja uprave, Odjeljenja za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH a po zahtjevu za pristup informacijama broj: 48-000588/22 od 30.08.2022.godine. U obrazloženju svog rješenja je navela da kako je Odjeljenje za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH odlučilo po zahtjevu žalitelja i dostavilo mu traženu informaciju u zakonskom roku, vijeće nalazi da nema ćutanja uprave te je odbilo žalbu kao neosnovanu.

Razmotrivši navode iz tužbe i odgovora na tužbu te provedeni postupak koji je prethodio ovoj tužbi, sud je u potpunosti prihvatio obrazloženje rješenja Apelacione komisije, nalazeći da je osporeno rješenje tužene doneseno na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava, pa zbog toga nalazi neosnovanim navode tužitelja o tome da osporeno rješenje nije pravilno i na zakonu zasnovano.

Naime, tužitelj je dana 30.08.2022.godine Odjeljenju za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH podnio zahtjev za pristup informacijama, kojim je tražio da mu se dostavi saglasnost koju je naslovni organ dao za primjenu Odluke o određivanju cijene goriva broj: 015-180/8-23/22 od 10.03.2022. godine. Dana 15.09.2022.godine tužitelj je Apelacionoj komisiji Brčko distrikta BiH podnio žalbu zbog ćutanja uprave jer Odjeljenje za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH, po zahtjevu podnesenom dana 30.08.2022.godine, nije donijelo i dostavilo rješenje, u zakonom predviđenom roku. Apelaciona komisija Brčko distrikta BiH je dopisom broj predmeta: UP-II-05-000008/22, broj akta: 01.7-0222MS-002/22 od 16.09.2022.godine od Fonda

zdravstvenog osiguranja Brčko distrikta BiH zatražila izjašnjenje i dostavu spisa predmeta, a shodno odredbi člana 227. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Fond zdravstvenog osiguranja Brčko distrikta BiH je nakon što je utvrdio da nije nadležan za postupanje po naprijed navedenom dopisu Apelacione komisije, dopisom broj: 015-180/1-3590/22 od 21.09.2022.godine predmet dostavio na nadležnost Odjeljenju za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH. Odjeljenje za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH je dopisom broj predmeta: 48-000588/22, broj akta: 05-1270SŠ-0004/22 od 23.09.2022.godine dostavilo izjašnjenje Apelacionoj komisiji Brčko distrikta BiH u kome navodi da je dana 13.09.2022. godine prosljedilo traženu informaciju prema stranci I. M. u formi kopije traženog akta. Imajući u vidu naprijed navedeno, te kako iz spisa predmeta proizilazi da je kopija tražene informacije prosljeđena tužitelju aktom provostepenog organa broj: 48-000588/22 od 13.09.2022. godine koji akt sa kopijom tražene dokumentacije je zaprimio tužitelj dana 16.09.2022. godine (dokaz dostavnica u spisu opredmeta), Apelaciona komisija Brčko distrikta BiH je rješenjem broj predmeta: UP-II-05-000008/22, broj akta: 01.7-0222MS-003/22 od 28.09.2022.godine odbila žalbu tužitelja zbog ćutanja uprave, Odjeljenja za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta BiH, a po zahtjevu za pristup informacijama broj: 48-000588/22 od 30.08.2022. godine, kao neosnovanu.

Tužitelj osnovano u tužbi ističe da je u konkretnom slučaju, u skladu sa odredbom člana 53. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, prvostepenom oorganu, kao nadležnom, podnio uredan zahtjev za pristup traženim informacijama dana 30.08.2022.godine, te da je prvostepeni organ bio dužan donijeti rješenje i dostaviti ga najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimljenog zahtjeva, što dalje znači da je bio dužan da donese i dostavi prvostepeni akt najkasnije zaključno sa danom 14.09.2022. godine. Takođe osnovano ističe da prvostepeni organ to nije učinio, budući da je rok od 15 dana (dakle, najkasnije 15 dana) od dana uredno zaprimljenog zahtjeva protekao nakon dana 14.09.2022. godine, što tužena i ne spori, budući da u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je prvostepeni akt zaprimio dana 16.09.2022.godine. Međutim, sa aspekta zaštite prava podnosioca zahtjeva/stranke u upravnom postupku od značaja je konačno rješavanje organa uprave, pri čemu kašnjenje u dostavljanju tražene informacije od nekoliko dana, u konačnom nije bilo od značaja za zaštitu tužiteljevih prava, prije svega prava na odluku o podnosenom zahtjevu. Tužitelj neosnovano u tužbi ističe da je tužena u takvoj situaciji trebala donijeti zaključak kojim bi obustavila postupak po žalbi, a tim zaključkom ujedno odlučila o eventualnom zahtjevu za naknadu troškova po žalbi izjavljenoj zbog ćutanja prvostepenog organa, imajući u vidu činjenicu da je u vrijeme odlučivanja po predmetnoj žalbi zbog ćutanja uprave (28.09.2022.godine) već bilo odlučeno o zahtjevu tužitelja te je izjavljena žalba trebala biti odbačena jer je dostavljanjem kopije tražene informacije tužitelju žalba postala bespredmetna za odlučivanje. Međutim, propust tužene da primijeni odredbe člana 220. stav 1. ZUP-a, odnosno nepravilna primjena odredbe člana 221. stav 1. ZUP-a, u okolnostima konkretnog predmeta, nije od značaja na drugačiju odluku ovog suda, obzirom da bi i uz pravilnu primjenu procesnih upravnih odredbi odluka tužene (o odbacivanju žalbe kao nedopuštene), bila sa istim pravnim posljedicama po tužitelja, kao i u slučaju kada je o njegovoj žalbi zbog ćutanja uprave meritorno odlučeno. Budući je tužena rješenjem broj predmeta: UP-II-05-000008/22, broj akta: 01.7-0222MS-003/22 od 28.09.2022.godine odbila žalbu tužitelja, zbog ćutanja uprave, Odjeljenja za zdravstvo Vlade Brčko distrikta BiH, a po zahtjevu za pristup informacijama broj: 48-000588/22 od 30.08.2022. godine, kao neosnovanu, suprotno navodima tužitelja, ista nije bila u obavezi posebno izrekom rješavati o troškovima postupka, pa tako niti se u obrazloženju pobijanog rješenja izjasniti o zahtjevu tužitelja za naknadu predmetnih troškova postupka jer osporeno rješenje tužene kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena zbog ćutanja uprave u sebi već sadrži, odnosno podrazumijeva da je zahtjev tužitelja za naknadu troškova po žalbi izjavljenoj zbog ćutanja prvostepenog organa odbijen kao neosnovan.

Zbog svega navedenog, a na osnovu člana 31. stav 2. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 4/00 i 1/01) sud je i odlučio kao u izreci ove presude, te tužbu tužitelja, kao neosnovanu, u cijelosti odbio.

Kako je tužitelj odbijen sa tužbenim zahtjevom, a tužena nije postavila opredijeljen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, to sud o troškovima upravnog spora nije ni odlučivao.

S U D I J A

AZAPOVIĆ MIRELA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.